

[Bertel Dahlgaard.]

radikale venstres side meget henstille, at der finder ændringer sted, så denne åbenlyst lidt udfordrende virkning forsvinder. Jeg vil iøvrigt gerne i denne forbindelse understrege, at det ikke er min eller det radikale venstres mening, at skattelettelser f. eks. skal standse ved sygekassegrænsen. Der er en mellemstandsgruppe her i landet lige over sygekassegrænserne, som i virkeligheden ofte har det sværere end dem, der ligger lige under sygekassegrænsen, fordi de er udelukket fra visse sociale goder.

Også regeringens forslag om kompensation til aldersrentemodtagere er ganske åbenbart for sparsomme og dækker ikke prisfordyrelsen. Jeg bemærker også, at regeringen overhovedet ikke har berørt hele det spørgsmål, som trænger sig så meget på med hensyn til aldersrentemodtagerne, hele spørgsmålet om forholdet mellem aldersrentetaksterne på land, i købstad og i hovedstaden. Jeg tror, man må erkende, at den afstand, der er, ikke vil kunne opretholdes, fordi leveomkostningerne ikke er så forskellige på landet, i købstæderne og i hovedstaden, som de var, dengang disse takster blev gennemført.

Med hensyn til de foreslåede jernbanetakstforhøjelser vil jeg sige, at jeg ikke i dag tør tage standpunkt dertil; vi tager forbehold derafter. Jeg vil blot gerne fremhæve et enkelt problem, som trænger sig på i denne forbindelse, og det er, at man altid må huske på, at der må være et bestemt forhold mellem jernbanetaksterne og det, som transport koster med andre transportmidler her i landet, for hvis denne balance ikke nogenlunde opretholdes, vil det simpelthen sige, at jernbanetakstforhøjelsen blot betyder, at gods og personer går over på biltransporten, og så kan en jernbanetakstforhøjelse meget vel føre med sig, at der ikke kommer flere penge ind eller endogså færre.

Jeg skal med disse ord anbefale disse forslag til en grundig behandling, grundig i den forstand, at vi får lejlighed til i udvalget at se disse forslag i en større sammenhæng, i sammenhæng med hele den økonomiske og finansielle stilling.

Gregersen: Det har ikke for mig, lige så lidt som for nogen af de tidligere ordførere, været nogen overraskelse, at der nu foreligger et forslag om skattenedsættelse; der

skal jo, som det er sagt, være valg i april, og man forstår udmærket godt regeringspartierne bestræbelser for at manøvrere sig tilbage til den stilling, som de havde forud for sidste folketingsvalg, positionen: ned med skatterne.

Vi husker, at en af venstres skatteekspert udtalte, at der kunne spares 600 mill. kr., 300 mill. kr. på de frie bevillinger og 300 mill. kr. på de lovbundne bevillinger. Vi husker også de konservatives råb til vælgerne om at se på skattebilletten og stemme konservativt. Spørgsmålet for regeringspartierne er nu, om de igennem disse forslag kan komme tilbage til den gamle position, efter at de i den forløbne regeringsperiode med støtte af de øvrige to gamle partier har gennemført de to største skatteforlig i vor politiske historie. Det skal blive interessant ved de kommende vælgermøder at se, hvilke forsøg de 4 partier vil gøre på indbyrdes at lægge luft imellem sig af frygt for, at vælgerne ellers skal opfatte dem som en samlet blok og tage fejl af, hvor de skal lægge stemmerne. Vi så et lille forsøg i går på at lægge luft imellem socialdemokratiet og regeringspartierne, og jeg skulle tage meget fejl, om ikke det ærede medlem hr. H. C. Hansen er taknemlig for, at regeringen har fremsat et forslag om at ophæve tilskudsordningerne. Hverken denne lille afvigelse fra i går eller det, som foreligger nu, slår til for at trække linierne op. Det står sikkert klart i befolkningens erindring, at den økonomiske politik, der er ført, er gennemført i fuld samdrægtighed af de 4 partier; en skattebyrde af hidtil ukendte dimensioner — og en ikke uvæsentlig del af dem gennem indirekte skatter, fattigmandsskatter — er væltet ud over borgerne, og ansvaret kan ikke deles op, det er de 4 partier lige om. Der har ikke været 2 regeringspartier i denne valgperiode, men 4, og det vil blive svært efter dette at skelne finansministerens politiske ansigt fra det ærede medlem hr. Hans Hedtofts eller det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaards ansigt fra den højtærede indenrigsministers.

De egentlige regeringspartier vil naturligvis forsøge at slå politisk mønt af den forbedrede valutasituation; kyndige bankfolk tilråder dog at være mådeholden med optimismen i så henseende. Men hvis situationen er bedret her — og det har i den sidste tid så afgjort været det, regeringspartierne i deres agitation udadtil har slået